

НА ШЛЯХУ ДО СВІТОВОГО ЖОВТНЯ

КРАІНА РАД НЕ ТІЛЬКИ ВСТОЯЛА В БЕЗПОСЕРЕДНІЙ ЗБРОЙНІЙ БОРОТБІ З ВАГАМИ ВОРОГІВ, А Й РОЗГОРНУЛА НЕЧУВАНІ В ІСТОРІЇ ТЕМПИ ГОСПОДАРСЬКОГО Й КУЛЬТУРНОГО БУДІВНИЦТВА.

БІЛЬШОВИЗМ ЖИВЕ, ДОСЯГАЄ НЕЧУВАНОГО ПІДНЕСЕННЯ ТВОРЧИХ ВИСОТ І В ОГНЕНОМУ КОЛІ ВОРОГІВ — УСПІШНО БУДУЄ НОВУ СОЦІАЛІСТИЧНУ СИСТЕМУ СУСПІЛЬСТВА, ГОСПОДАРСТВА, КУЛЬТУРИ.

"Voici les barbares" (Варвари йдуть). Так завивала буржуазія багато років тому на світанку робітничого руху, коли пролетаріат робив перші спроби конститутуватися як клас, протистояти всьому буржуазному суспільству. "Гридуний хам" гістично викрикувала устами свого "пророка" Мережковського російська буржуазія після першої революції, з жахом переконавшись, що революція розбудила до життя, до історичної акції мільйони й мільйони людей "чорної кисти".

Але ці вигукі — лише справдішні мислєчі пиячення проти того сповненого звирячої несправності реву, що стоголося луною проркотів по всіх усюдах буржуазної землі, коли 14 років тому "варвари прийшли" й поставили прапор свого панування над однією шостою частиною світу, виголосивши тим самим гірше, неблаганісепенство шогі усьому старому світові зла, насильства, експлоатації.

Мілокови, Керенські, Дани, Лойд Джорджи, Клемансо й Піасудські, Вандервельде, Капцкь й Бавери, — всі проиявшись жахом передчуття кінця старому світу, завилі про нову навалу "варварів" зі сходу, що загрожують затопити "пишну" культуру Європи.

Доводами від "святих евангелі" та фальсифікованого марксизму, посланим на "вічні" постудати моралі й законам політичної економії — з безперечною точністю стверджувалося нещільне зродження протєарської революції. І вся ця "ідеологічна" какофонія була тільки підголоском до симфонії гармат і кулеметів інтервенціоністів, що взяли на себе "благородне" завдання — захистити Європу від більш "вищого" "зарази".

Але... це "благородне" завдання було невдячне. Країна Рад не тільки встояла в безпосередній збройній боротьбі з ватагами ворогів, а й розгорнула нечувані в історії темпи господарчого й культурного будівництва. По "варварському" нехтуючи одвічними традиціями, з титанічною енергією мільйонних мас класів, що йде вгору, — провадить пролетарська революція свою деструктивну й реконструктивну роботу, висаджуючи в повітря старезні пороги Дніпра, і перетворює його води в енергію сотень тисяч залізних коней Дніпрестау, відважно порушує вічний спокій піщаних пустель Середньої Азії гудками "шайтан-возу" та шумом пропелерів над Гіндукушем; доценту руйнує мохом порослі запісені стіни всяких Симонових монастирів і споруджує Палади Культури, будинки-комуні та школи-заводи; засуджує на небуття стару, отруєну трутизною індивідуалістичного суспільства людину і виконує новий тип людини — колективіста.

"Варвари" але познущалися з "розуму" буржуазної історії, що в своєму класовому застїленні та обмеженості відкидала правість Жовтня і провіщала йому швидкий кінець.

Більшовизм живе, досягає нечуваного піднесення творчих висот, ноборіє надмірні трудності і перебуваючи ввесь час в огненому колі ворогів, — успішно будує нову-соціалістичну систему суспільства, господарства, культури.

А стара капіталістична система безнадійно хора, її роздирають непримиренні протистояння, і вона невпинно наближається до свого історичного кінця.

Ніколи ще, мабуть, так гостро не протистояли один одному ці два світи, дві системи, як тепер на 14 роковини Жовтня.

Обманний "розквіт" і життєвість "стабілізованого" капіталізму виявили свою справжню природу в світовій господарчій кризі, яка вже два роки міцно тримає у своїх обіймах капіталізм.

Перемога "організованого" капіталізму над анархічною природою приватно-власницького суспільства, що й так патетично виголосила Форди, Гувєр та їхні ідейні слуги з 2-ї Інтернаціоналу, була лише "складаною легендою", яку цент розбило реальне життя. "Блофом" — сото американсько-го гатунку було й обіцяне від Гувєра на початку кризи подолання її свідомими зусиллями королів промисловості й магнатів капіталу. Програма 8-міліардних вкладань у народне господарство, що мали відіграти роль живлющого впровадження в паралізовані кризою органи капіталізму, була не що інше, як американська реклама, шахрайство, яким хотіли обдурити й заспокоїти потерпілі від кризи маси.

Минуло два роки, а господарча криза капіталізму не тільки не зменшилася, а навпаки — шодалі більше заглублюється й загострюється. Криза загрожує всім суспільним стосункам капіталізму, як на внутрішній, так і на міжнародній арені.

Нечуваний поступ протекціоністської хвилі, що підносить поруч із гарячковим вишукванням нових ринків — ось тепер основне тло політики всіх держав. Сполучені Держави оточили себе бар'єром майже заборонного мита, в той самий час розвиваючи агресію на зовнішніх ринках та стикаючись там насамперед із Англією.

КОМСОМОЛІЯ МОСКВИ ГУСТИМИ РЯДАМИ МАШЕРУЄ НА ЧЕРВОНІЙ ПЛОЩІ В МОСКВІ ПЕРЕД МАВЗОЛЕЄМ ЛЕНІНА.

Південно-американські перевороты за останні часи (Бразилія, Аргентина) — не що інше, як показчик підвищення температури в англійсько-американських стосунках. Імпєріалізм, що конкурує, спираючись на відповідні зграї тубільної буржуазії, намагається поставити коло влади своїх прибічників, щоб забезпечити собі гегемонію в економіці даної країни.

Англія шодалі більше стиснута на світовому ринку (1930 року Англії належить уже третє місце на світовому ринку, друге місце вона віддала Німеччині, а перше належить Сполученим Державам) — шукає порятунку в раптовому повороті торговельної політики. Англія — класична країна фрітрейдерства — виривно стає на шлях протекціонізму.

У цьому сур' політики імперських конкуренцій. Створення імперської єдності, подолання відсередкових тенденцій англійських домініонів та приєднання їх до одної митної мережі з метрополією, щоб закрити ринки Канади, Австралії, Південної Африки для конкурентів Англії, — ось на чому базується план боротьби, вістря якого скеровано насамперед проти Сполучених Держав.

Навколо англійсько-американського конфлікту — стрижневого на даному етапі розвитку післявоєнного імперіалізму — зосереджені й інші конфлікти.

Криза загострила тенденції ревізувати Версальський договір. Німецький неоімперіалізм, що відродився за років стабілізації, вимагає армії, повернення колоній, польського коридору; Італія, що за висловом Муссоліні, вийшла з Версалу з "пониженою перемогою", шукає виходу для своєї імперіалістичної експресії у Північній Африці, на Балканському узбережжі Адриатики і скрізь нагромажуючи на диктатора Версалу — Францію, скрегочучи зубами, кричить: "договори не вічні, Версаль треба ревізувати". Франція, щоб зберегти післявоєнне статус-кво, тобто свою гегемонію на континенті Європи — вимагає "хартію миру" — проектом пан-європейської федерації.

Але цих митців імперіалізму не обдурить навіть і Бріан, що так солодко співає.

Передбачаючи війну з Америкою, проект "пан-Європи" передали до комісії Ліги Націй, тобто поховали за першим розрядом за безпосередньою участю Англії, що претендує на

ГОСПОДАРСЬКА КРИЗА КАПІТАЛІЗМУ ЗАГЛУБЛЮЄТЬСЯ І ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ, ВОНА ЗАГРОЖУЄ ВСІМ СУСПІЛЬНИМ СТОСУНКАМ КАПІТАЛІЗМУ ЯК НА ВНУТРІШНІЙ, ТАК І НА ЗОВНІШНІЙ АРЕНІ.

МІЛЬЙОНИ РОБІТНИЦТВА В КАПІТАЛІСТИЧНИХ КРАЇНАХ, ПОРИВАЮЧИ ІЗ ВСІМА ГАТУНКАМИ ОПОРТУНІЗМУ, СТАЮТЬ ДО БОРОТБІ ПІД ШИРОКО РОЗГОРНЕНИМ ПРАПОРОМ КОМУНІЗМУ.

туватися до переділу світу, буржуазія потребує міцної влади. Їй потрібні найсконцентрованіші форми насильства. Демократичний флер, парламентську шкаралущу, що приховувала диктатуру буржуазії в органічний період буржуазного суспільства, треба відкинути.

Фашистські перевороты в Австрії, Фінляндії Румунії, збільшена фашизація Німеччини, жадоба сильної влади у Франції й багато інших фактів відзначають сучасну смугу в політиці міжнародної буржуазії.

Удари світової кризи, розвиваючи й загострюючи всі протистояння капіталізму, великою мірою посунули наперед і справу революційної мобілізації пролетаріату. Процеси радикалізації робітничих мас, зростання їх бойової енергії, помітні вже наприкінці "стабілізаційного" періоду, з великою силою під впливом кризи виправились назовні. Боротьба англійських шерстяників, німецьких металістів, французьких робітників — класові бої, що охопили останнього періоду сотні тисяч робітників — лише найяскравіші вибухи того горючого матеріалу, що накопичився в найширших пролетарських верствах.

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

товити до переділу світу, буржуазія потребує міцної влади. Їй потрібні найсконцентрованіші форми насильства. Демократичний флер, парламентську шкаралущу, що приховувала диктатуру буржуазії в органічний період буржуазного суспільства, треба відкинути.

Фашистські перевороты в Австрії, Фінляндії Румунії, збільшена фашизація Німеччини, жадоба сильної влади у Франції й багато інших фактів відзначають сучасну смугу в політиці міжнародної буржуазії.

Удари світової кризи, розвиваючи й загострюючи всі протистояння капіталізму, великою мірою посунули наперед і справу революційної мобілізації пролетаріату. Процеси радикалізації робітничих мас, зростання їх бойової енергії, помітні вже наприкінці "стабілізаційного" періоду, з великою силою під впливом кризи виправились назовні. Боротьба англійських шерстяників, німецьких металістів, французьких робітників — класові бої, що охопили останнього періоду сотні тисяч робітників — лише найяскравіші вибухи того горючого матеріалу, що накопичився в найширших пролетарських верствах.

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

товити до переділу світу, буржуазія потребує міцної влади. Їй потрібні найсконцентрованіші форми насильства. Демократичний флер, парламентську шкаралущу, що приховувала диктатуру буржуазії в органічний період буржуазного суспільства, треба відкинути.

Фашистські перевороты в Австрії, Фінляндії Румунії, збільшена фашизація Німеччини, жадоба сильної влади у Франції й багато інших фактів відзначають сучасну смугу в політиці міжнародної буржуазії.

Удари світової кризи, розвиваючи й загострюючи всі протистояння капіталізму, великою мірою посунули наперед і справу революційної мобілізації пролетаріату. Процеси радикалізації робітничих мас, зростання їх бойової енергії, помітні вже наприкінці "стабілізаційного" періоду, з великою силою під впливом кризи виправились назовні. Боротьба англійських шерстяників, німецьких металістів, французьких робітників — класові бої, що охопили останнього періоду сотні тисяч робітників — лише найяскравіші вибухи того горючого матеріалу, що накопичився в найширших пролетарських верствах.

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

товити до переділу світу, буржуазія потребує міцної влади. Їй потрібні найсконцентрованіші форми насильства. Демократичний флер, парламентську шкаралущу, що приховувала диктатуру буржуазії в органічний період буржуазного суспільства, треба відкинути.

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

Опартуністичну теорію, що в обставинах кризи буцімто не має змоги розгортати економічну боротьбу робітників, побито. На мілкому сидять опортуністи всіх гатунків од Брандлера до Троцького, які "тверезо" застерігали пролетаріат від "авантюризму" Комінтерну, що говорив про наростання революційного піднесення. В бою під широко розгорнутим прапором революції йде комунізм до завойовання більшості робітничої класи. У таких країнах, як Німеччина — це вже безпосереднє практичне завдання. Вибори до райстагів, щоб удержатися в обставинах кризи, щоб удержати в підлеглості вибиті кризою з нормальної колії "найманого рабства" маси, щоб збільшити натиск на колонії, щоб підго-

БЕЗРОБІТТЯ БІЛЬШАЄ.

За офіційними (тобто зменшеними) відомостями, число безробітних у Домбровському вугільному басейні становить 23,070 чоловіка. Чимало збільшилося число робітників, що працюють неповний робочий тиждень, і становить уже 24,732 особи. Запомогу дістають тільки 4,978 безробітних.

У польському Горішньому Шлезьку число зареєстрованих безробітних за передостанній тиждень вересня збільшилося на 644 чол. і становило 60,613. Фактично безробітних там ще більше.

СОЮЗ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК--

Ударна бригада міжнародного революційного пролетаріату